ἕων ὑπῆγον, εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ κτιζόμενον μουσωλεῖόν του νὰ ἴδοῦν ἂν αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖ εἰς τὸν τάφον, ὅθεν συλληφθέντες ἀπὸ τοὺς πλησίον ἐδρεύοντας χωροφύλακας νομίσαντά; τους διὰ κλέπτας, τοὺς ἔρριψαν εἰς τὸ Σ ρασκὲρ Καπισὶ καὶ ἐκεῖ ἐξετασθέντες ἐγκατέλειψαν τὴν ἰδέαν των, δὶ ἣν, λέγουν, ὁ νέος ἄναξ θυμωθεὶς τοὺς ἔπνιξεν. (Ἐφημοπολίτ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ὑπάρχει εἰς τὴν πόλιν μας καμινοκαθαριστὴς, περιερόμενος καθ' ὁδὸν μὲ μελανὸν πρόσωπον καὶ ῥυπαρὰ ῥάκια μίαν τῶν ἡμερῶν εὑρεθεὶς τις τῶν γνωρίμων μας εἰς ἐσπερίδα τινὰ ἴδαν εἰσερχόμενον ἄνθρωπον πολυτελῶς ἐνδεδυμένον· ἐρωτήσας δὲ περιεργείας χάριν ποῖος ἦτο τοῦτος ὁ πολυτελῶς κεκοσμημένος, ἔμαθεν ὅτι ἦτον αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ καμινοκαθαριστής.

— Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς τί πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ μαθηταὶ διὰ νὰ ἐπιδίδωσι πολὺ εἰς τὰ μαθήματά των, ὠρέλουσιν, ἀπεκρίθη, νὰ ἀμιλλῶνται πάντοτε, ὥστε νὰ προχθάνωσι τοὺς πλέον προχωρημένους, καὶ νὰ μὴν ἀναμένωσι τοὺς ὑστέρους! Τί ὡραῖον μάθημα διὰ τοὺς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτητά!

— Βίας ὁ Φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς τίς εἶναι δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, ὁ ἐπιθυμῶν πλειότερον, ἀπεκρίθη, νὰ γενῇ εὐτυχὴς καὶ νὰ διάγῃ ζωὴν ἡδεῖαν καὶ ἥσυχον.

— Ἐνουδέτησε μίαν ἡμέραν τοὺς Ἀθηναίους Ἀντισθένης ὁ Φιλόσοφος, νὰ ζεύζωσιν ἀδιαφόρως εἰς τὸ ἄροτρον ὄνους καὶ ἵππους. Δὲν γίνεται τοῦτο, τὸν λέγει τις, καθότι οἱ ὄνοι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ ὀργώσωσι τὴν γῆν. Τι πρὸς τοῦτο; ἀπεκρίθη ὁ Φιλόσοφος, ὅταν ψηφίζητε τοὺς ἄρχοντας παραταρεῖτε, ἂν ἦναι ἱκανοὶ νὰ κυβερνήσωσιν ἢ ὄχι; ἀρκεῖ νὰ τοὺς ψηφίζητε.

— Ὁ πατὴρ τῶν αἰσθημάτων ἤρχισεν ἀπό τινος καιροῦ νὰ τεθικουσιάζῃ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ·

— Ἀπεδίωσεν εἰς Τρίεστιον ὁ ἀτυχὴς νέος Κ. Α. Ἡσαΐας ἀπὸ σύντομον ἀσθένειαν· διατελέσας ὡς διδάσκαλος εἰς Ναύπλιον ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀειμνήστου Καπποδιστρίου συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν νοητικὴν τῆς Ναυπλιωτικῆς νεολαίας πρόοδον· ἤδη δὲ περιερόμενος διὰ νὰ συλλέξῃ συνδρομὰς διὰ τὴν ἔδοσιν τῶν χαλκογραφιῶν τοῦ συνταγμ. Μακρυγιάννη, εἰς τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του τοῦ θανάτου τὸ δρέπανον τοῦ ἀφίρεσε τὴν ζωὴν μακρὰν τῆς Πατρίδος, τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του. Γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν μακαρίτα Ἀλέξανδρε! Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

— Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας ὅτι τὴν Κυριακὴν κατὰ τὴν 17 τοῦ παρόντος περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. γίνεται γενικὴ συνέλευσις εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Γυμνασίου· Ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως· ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐλεγκτικῆς τοῦ Ταμείου ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Δεκεμβρίου 1839.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας
(ὑπογεγραμμένος).
Γεώργιος Κοντοφρώτης
Ὁ Γραμματεὺς
Ι. Π Κοκκώνης.

Ἀριθ. 1119.

Τὴν Τρίτην τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος 19(31) Δεκεμβρίου τ. ε. περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ. θέλει γενῇ ἡ τελευταία δημοπρασία τῶν τειχῶν τῶν νεοκτιζομένων Βασ. Ἀνακτορίων.

Ἀθῆναι τὴν 13 (24) Δεκεμβρίου 1839.

(Γ. Σ) Τὸ Βασ. Αὐλαρχεῖον

— Σήμερον περὶ τὰς 3 ὥρας μ. μ. ἔχασέ τις εἰς τὸν δρόμον τῶν ἄνω καὶ κάτω Πατησίων ἓν μανδήλιον μεταξωτὸν, κόκκινον μὲ τετραγωνικὰς γραμμὰς ἄσπρον μαρόν, εἰς τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἦτον κομβοδεμένα πέντε δακτυλίδια, ἓν τῶν ὁποίων ἦτο γεγραμμένον (souvenir) 2 βεργέτες ἡ μία μὲ ψηφίον μία ἀγνὴ καὶ μία λουλουδάτη· ὁ εὑρὼν ἂς τὰ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Φήμης καὶ θέλει ἀνταμοιφθῆ.

— Ἐνοικιάζεται ἡ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου οἰκία τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχιτριχλίνου τῆς Α. Μ. Κ. Χρηστάκη.

— Ἐνοικιάζεται μία οἰκία τῶν Κυρίων Σ· καὶ Δ. Γεωργούλα κειμένη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου, ἐμπροσθεν τῶν φυλακῶν, συνισταμένη ἀπὸ 4 κάμαρας, μίαν σάλαν, κουζίναν, 2 παράτζες, 1 δωμάτιον, ἀναγκαῖον καὶ πλυσταριον· καὶ ὁποιος ἔχει ἀνάγκην ἂς διευθυνθῇ εἰς τοὺς ἰδίους ἢ εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

— Πρὸ 5 ἡμερῶν ἐχάθη ἕνας σκύλος μαῦρος μαλιαρὸς, ἀρκετὰ μεγάλος· καὶ ὡραῖος ἔχων λευκά· ἄκρας κατὰ τοὺς τέσσαρας πόδας καὶ λευκὸν στῆθος· ὅποιος τὸν πύρεν ἂς δώσῃ εἴδησιν περὶ αὐτοῦ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Φήμης θέλει ἔχει πλουσιοπάροχον ἀμοιβήν.

— Ζητεῖται διδάσκαλος διὰ στενογραφίαν καὶ ἕτερος τοῦ χοροῦ· ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Φήμης.

Δ ο γ ο γ ρ ί ρ ο ς.

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσις,
Τὸ δεύτερον στολή,
Τὸ ὅλον εἶναι λέξις,
Εἰς ὅλους μας κοινή.

Ο Συντάκτης Θ. ΦΛΑΚΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ν. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀριθ 281. Ἔτος Γ.

Η ΦΗΜΗ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Τιμὴ τριμηνιαία συνδρομῆς διὰ τὴν πρωτεύουσαν Δραχ. 3. Διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν καὶ ἐξωτερικὸν Δραχ. 9. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 12 πρεσβευτικὰς — Αἱ συνδρομαὶ καὶ λοιπαὶ ἀπαντήσεις γίνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΦΗΜΗΣ, ὁδὸς Ἀδριανοῦ 5.
— Ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον.

Ἐνοικιάζεται, ἐὰν θέλῃ, σπιτάκι
μὲ τὴν θύρα τῆς ἡ Μονῆς
ἀπωτὲ ἀπ' αὐτὴν γνωρίζει
ὅποιος ἀφεντὴ ἡ Φήμη.

Ἡ Φήμη ἡ ταχύπεζος
τοῦ ἐν ῥοῇ διαβίου,
Διαβαίνοντα τ' ἀλλοῦ,
καὶ τὰ ἐκεῖ συνεπεῖ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τὴν 15 Δεκεμβρίου ΣΑΒΒΑΤΩ 1839.

ΝΕΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας συνεκροτήθη Γπουργικὸν Συμβούλιον παρὰ τῆς Α. Μ. προεδρευόμενον. κατὰ τὰ λεγόμενα τὸ ἀντικείμενον τῆς διασκέψεως ταύτης ἀπέβλεπε τὴν τράπεζαν.

— Ἀδριον εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Διονυσίου· ἐπὶ τούτῳ δὲ θέλει ἱερουργήσει ὁ σεβασμιώτατος ἅγιος πρῶην Μενδινίτζης Γρηγόριος εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, προσκεκλημμένος παρὰ τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν κατοικούντων ἐν ταύθα.

— Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνῶ διέβαινε διὰ τῶν Ἀνακτόρων ἅμαξά τις ἀπὸ ἀπειρίαν βέβαια τοῦ ἁμαξηλάτου ἀνεποδογυρίσθη αὕτη προξενήσασα ἴσως καὶ βλάβην εἰς τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἀξιοτίμους κυρίους. Εἴτ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου δὲν δύναται τις νὰ μετέλθῃ ἐν ὁποιονδήποτε ἔργον, χωρὶς νὰ ἔχῃ γνῶσιν τῆς τέχνης, εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον, φαίνεται ὀλιγωρίαν δίδουσιν προσαχὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἂν καὶ καθεκάστην ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον τὸ πολυτιμώτερον πάντων, ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων.

— Λέγεται ὅτι εἰς τὴν Διοίκησιν Γόρτυνος ἐξέλθοῦν τις δήμαρχος μετά τινων συνδιωκτῶν του πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, χωροφύλαξ τις ἠθέλησε νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸ ἔργον, ζητῶν τὴν ἀνωτέραν ἄδειαν· εἰς λοιπὸν ἐκ τῶν ἐθνοφυλάκων εὑρεθεὶς εἰς ψυχικὴν ὁρμὴν ἐπυροβόλησε καὶ ἐπλήγωσε τὸν χωροφύλακα.

— Ὁ πρῴην ὑπογραμματεὺς τοῦ Δρυιστρατήγου τῆς Πελοποννήσου Κ. Θ. Κολοκοτρώνη Κωνσταντῖνος Φράγκος φαλαγγίτης διευθυνόμενος ἀπὸ τὸ Βαλτεσινίκι εἰς τὴν Καρύταιναν συναντήθη ἀπὸ τρεῖς κακούργους, οἵτινες καὶ τοῦ ἀφήρεσαν τὴν ζωήν, ἀγνοεῖται ἡ αἰτία· πιθανὸν ὅμως εἶναι ἡ ὅτι ἐκινήθησαν οἱ κακοῦργοι, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ τοῦ ἀφαιρέσωσι τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμάς, τὰς ὁποίας ὑπήγαινε νὰ δώσῃ πρὸς τὸ Διοικ. Ταμεῖον Γορτυνείας δι' ἐξόφλησιν χρέους του τινὸς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἢ ἀπὸ δημοτικὰ πάθη, ἢ ἀνακάλυψις τῶν αὐτουργῶν, μόνη δύναται νὰ φωτίσῃ τὴν δικαιοσύνην.

— Συμφώνως μὲ τὸν ὁρίζον λόγον ὁ ἀξιότιμος Καθηγητὴ τοῦ Πολ. τῆς Γαλλίας Κώδικος; Κ. Γ. Μαυροκορδάτος, πραγματευθέντος πρό τινος περὶ τοῦ Ὁρκου, παρετήρησε τὴν διαφορὰν, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὴν πολιτείαν μας ὡς πρὸς τὴν ὀρκοδοσίαν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τῶν προσκαλουμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὰ δικαστικὰ βήματα ὅσα αὐτοί τε ἰδίοις ὄμμασιν ἀντελήφθησαν ἢ παρ' ἄλλων ἤκουσαν, προσθέσας παρατηρήσεις τινας πολλοῦ λόγου καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῖς Δικαστηρίοις ὀρκοδοσίαν, ἥτις καθίσταται